

*Романова В.О.**

КЛЮЧОВІ РІШЕННЯ САМІТУ «ВЕЛИКОЇ ДВАДЦЯТКИ» В КАНАДІ

26-27 червня 2010 року в канадському місті Торонто пройшов четвертий саміт «Великої двадцятки».

Гасло саміту – «Відновлення та новий початок», основна мета – розробити заходи, які б забезпечили стійке зростання світової економіки та реформувати світову фінансову систему.

Зустріч «великої двадцятки» завершилась прийняттям підсумкового комюніке [6].

Аналіз підсумкового документу показує, що він містить не лише формулювання про погоджені дії, але і констатацію того, що окремі країни можуть обирати власні шляхи вирішення фінансово-економічних проблем.

Все ж з переважної більшості питань лідери двадцятки зуміли зберегти єдність, обравши для заключного документу формулювання, які враховують думку і Сполучених Штатів, і європейців.

Найголовнішим рішенням учасників саміту стала відмова від життя в борг. Хоча скорочення бюджетів та масштабів державного боргу були одним з найбільш актуальних питань дискусії, ряд країн, які здійснили найбільші вливання в фінансовий сектор задля порятунку банків в період кризи – такі як США та країни ЄС – досить обережно ставились до цієї ідеї. В результаті лідери домовились, що процес скорочення бюджету розпочнеться не пізніше 2011 року, а ще через два роки він повинен бути скорочений наполовину.

Лідери «Великої двадцятки» вирішили «скоротити дефіцити вдвічі до 2013 року, стабілізувати або вивести на низхідну траєкторію до 2016 року співвідношення державного боргу до ВВП» [2].

Напередодні саміту однією із найбільш обговорюваних тем була пропозиція Великобританії, з якою погоджувались США, про запровадження «двадцяткою» уніфікованого для всіх її країн-членів податку на банківську діяльність – в якості компенсації вже здійснених в період кризи або страхування можливих в майбутньому видатків держави на порятунок фінансових інститутів від кризи.

Ідея Великобританії підтримки на рівні G20 не знайшла. Однак було прийнято рішення, що кожна країна може сама вирішувати чи обкладати свої банки такими податками чи ні [3].

Лідери двадцятки поставили глобальну задачу: вивести зі стану бідності до 90 млн. чоловік в усьому світі. Для цього планується створити більше 50 млн. робочих місць. Та збільшити обсяг світового виробництва на 4 трлн доларів.

«Хоча зростання і поновлюється, відновлення носить нерівномірний та нестійкий характер, рівні безробіття в багатьох країнах залишаються неприйнятними, а соціальні наслідки кризи все ще широко відчутні. Ключова роль належить зміцненню економічного відновлення», - говориться в декларації саміту [6].

* аспірант кафедри міжнародних відносин та зовнішньої політики Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Науковий керівник: проф. Манжола В.А.

Більше того, провідні країни мають намір зміцнювати системи соціального захисту, активніше реформувати та розвивати фінансовий ринок. «Двадцятка» домовилась не створювати в найближчі декілька років бар'єрів на шляху інвестицій та не вводити додаткових обмежень на експорт. В документі учасники пообіцяли, що будуть «мінімізувати будь-який негативний вплив на торгівлю та інвестиції». Заборону на протекціоністські заходи вирішено подовжити ще на три роки (до кінця 2013 року) [2].

На саміті в Торонто країни «двадцятки» пообіцяли ратифікувати домовленості про реформи квот та голосів в Міжнародному валютному фонді (МВФ), а також схвалили аналогічні реформи Світового банку.

У вересні 2009 року в Пітсбурзі лідери G20 домовились, що квоти від розвинутих країн до країн, що розвиваються будуть переглянуті на 5% в МВФ та на 3% - в Світовому банку [4].

Ще одне рішення «двадцятки» – об'єднати зусилля у сфері боротьби з корупцією. В заключному комюніке говориться, що G20 започаткує робочу групу з розробки заходів по боротьбі з корупцією та її негативним впливом на світову економіку.

«Корупція загрожує цілісності ринків, підриває чесну конкуренцію, викривлює фінансові потоки, руйнує довіру суспільства та підриває верховенство права», заявили лідери «двадцятки» [6].

Лідери країн «великої двадцятки» також підкреслили важливість запобігання екологічним катастрофам, таким як аварія на нафтовидобувній платформі в Мексиканській затоці. Цей пункт був додатково включений в підсумковий документ. «Враховуючи нещодавній розлив нафти в Мексиканській затоці, ми визнаємо потребу в обміні передовим досвідом в сфері захисту морського середовища, запобігання аварій, пов'язаних з розвідкою та видобутком на шельфі, а також з транспортуванням нафти, та усунення їх наслідків», - відмічається в документі [6].

Наступна зустріч «великої двадцятки» відбудеться в Сеулі в листопаді 2010 року.

Література

1. Артемов А. «Это было обсуждение, после которого не последовало никаких решений» // Аргументы и факты, 28 июня 2010, с. 6
2. Кузьмин В. «Куда выходит. В Торонто завершил свою работу саммит «большой двадцатки»//«Российская газета» - Федеральный выпуск №5219 (140), 29 июня 2010, с.3-4
3. Larry Adams «G20 bank reforms a choice between global boom or bust, warns Barclays chief» Telegraph, 27 June 2010, p. 3
4. Leaders' Statement: The Pittsburgh Summit September 24 – 25, 2009 <http://www.pittsburghsummit.gov/mediacenter/129639.htm>
5. Patrick Wintour «G20 summit: Rifts in Toronto as US warns EU of double-dip recession risk» // Guardian, 26 June 2010, p. 2.
6. The G-20 Toronto Summit Declaration // Toronto Sun, June 27, 2010, p. 4-5.